

Plugul și tunul

— Fabulă —

S'au întâlnit un plug ș'un tun
Pe drumul unui mic cătun.
Și drumul așa strîmt era
Că nu putea
Pe el să treacă decît unul.
Să treacă Plugu 'ntîi sau Tunul?
În marea lor nedumerire
Șezura 'n loc,
Dar Tunul, țăntoș, c'o privire
Plină de foc,
Și fulgere țîșnind din ochi-adînci,
Se repezi și dete-un brînci
Plugului, zicînd :
— „În lături, țopirlan de rînd!
„Eu cel dintăiu să trec se cade;
„Smerit în urmă să'mi mergi bade!“
Dar Plugul spuse cu sfială :
— „Prietene, fără 'ndoială,
„Pesemne ești smintit, ori... Krupp?
„Aș înțelege-o rugăminte;
„Dar să-mi ordoni să treci 'nainte?“
— „Ordon! Iar, de nu vrei,— te rup!“
Ș'adaoga:— „Nu mă cunoști,
„Desigur, dacă îndrăznești
„Porunci-mi să te 'mpotrivești.

„Eu 's fruntea falnicelor oști,
 „Și nu s'a 'ncumetat nici unul
 „A umili pan' acum Tunul!
 „Nemernic Plug,
 „Eu aș putea
 „Doar c'o ghiulea
 „Sa te distrug!
 „Ar fi să-ți fac însă o farsă
 „Nedemna de puterea mea.
 „Privește!
 „Și, spune-mi, nu te îngrozește
 „Această gură ce foc varsă
 „Ca un balaur din povești?
 „Și, spune-mi, nu te îngrozești
 „Cînd glasul-mi sună minios
 „Ca trăznetul cel fioros?
 „Sa 'nfrunți, tu, forța mea haină,
 „Tu, vierme tiritor în hurnă?!
 „O, Plugule, asta-i o glumă!
 „Eu pot preface în ruină
 „Cetați cu ziduri seculare
 „Și pot trimete la plimbare
 „Pe celalalt tărîm, o Plug,
 „Zecimi de mii de inși!... Toți fug
 „În fața Tunului năpraznic!...
 „Zău, recunoaște: fuși obraznic!“

Sărmanul Plug rămase o clipă
 Îngîndurat.

Unui puternic îngîmfat
 E greu să-i dai răspuns în pripă.
 Dar, după ce se chibzui,

Grăi:

— „Mărturisesc cu resemnare:

„Puterea ta este mai mare,

„O Tun

„Nebun!“

Și 'și închină fața sa plînsă.

„Mărturisește și tu, însă,

„Că și eu, deși nu's falos,

„Pe lumea asta-s de folos!
 „Urgia ta pustiiitoare
 „Distruge sate și ogoare,
 „Și ori pe unde treci lași gol,
 „Ruină, jaie și pîrjol!
 „Ș-atunci vin eu, Plug oropsit,
 „Și dreg ce tu ai nimicit:
 „Colibele nefericite
 „Și lanurile aurite,
 „Că 'n urma brazdei Plugului
 „Cresc spicele belșugului,
 „Și nu-i pămînt mai mult bogat
 „Ca cel cu sînge îngrășat!“

Așa vorbiră plug și tun
 Pe drumul micului cătun.
 Dar, iată, după un tufan
 Le iese 'n cale un țaran,
 Care le zise:— „Pace vouă!
 „Unelte sînteți amîndouă
 „De o potrivă de utile:
 „Tu, mîndre tun, ești vitejia,
 „Tu, plug umil, ești hărnicia!
 „Și trebuie să vă legați
 „Ca frați!
 „Și, mai ales, să nu uitați
 „Că eu țaranu 'n veci jertfit,
 „Ca mucenicul osîndit
 „Să piară pe aprinsul rug,—
 „Eu minuese și tun și plug!

George Ranetti